

Beləymiş qədərin yazdığı yazdığı yazı

Barat VUSAL Gül baxçası

Arada döyüşə gedir,
Arada bax, gül əkirəm.
Mən çıxmışam öz əlimlə,
Dara da, bax, gül əkirəm.

Əkir, sözü oxşayıram,
Könlü-gözü oxşayıram.
Sənə özüm oxşayıram,
Yaradan, bax, gül əkirəm!

Mən Abbasam, Gülgəziynən,
Gəl, iyləyib gül, gəziynən!
Mən gülşəndə gül gəzmirəm,
Xarabada gül əkirəm!

Atsan göyə, nə düşməyir,
Nə dönməyir, dəyişməyir?
Ətri beyinə işləyir,
Harada bax, gül əkirəm!

Haqdandı bil, yaşam, haqdan,
Heç artarmı yaş, nahaqdan?
Bezməmişəm yaşamaqdan,
Hələ də bax, gül əkirəm!

Sanma burda qarşıdayam,
Orda-pirdə peşimdəyəm.
Niyə zirvə başındayam,
Dərədə bax, gül əkirəm!

Gələcək yazım, gələcək,
Güləcək arzum, güləcək.
Öləndə lazım gələcək,
Gora da bax, gül əkirəm!

Dostam çiçək-güllər ilə,
Gül bəsləyən ellər ilə.
A könlüm, könüllər ilə,
Barata bax, gül əkirəm!

* * *

Allah birdir, kəlməsini,
Ta Əzəldən mən bir yazdım.
Özüm təkcə yazammazdım,
Mələklərlə əlbir yazdım.

Mən həsrəti gəzməliydim,
Min həsrətə dözməliydim.
Mən bircə Söz yazmalıydım,
Mən Məcnunam, Leyli yazdım.

Dərdimiz bu: qaçqın, köçkün...
Fərqimiz bu, köhnə satqın!
Sən bu gün də torpaq satdın,
Mən bu gün də şeir yazdım!

ASTANA

Ömrüm ötüb keçdi astanalarda,
Qapıdan içəri müşkülmüş girmək.
Mümkün olacaqmı nə vaxtsa Allah,
Adamtək yaşamaq, adamtək ölmək?!

Bu ömür, o da ki, könül qapısı,
Qapının ağzında qalmışam hələ.
“Get-get” söyləyirlər baş-başa verib,
“Gəl-Gəl” söyləyirlər bir ucdan elə...

Beləymiş Qədərin yazdığı yazı,
Öldürən öldürür inamı, sanki!
“Sim-sim”, açıl dedim, dedilər, yazıq,
Hələ nağıllara inanırsan ki?!

Mən kiməm, öldükə ölə bilməmiş,
Çirkə bulaşmışam... ha pak olmuşam.
Qapıdan içəri girə bilməmişəm,
Astana azında həlak olmuşam.

Haradadır görəsən qapı deyilən,
Nə varsa da Yerdə, bir astanaymış.
Bəlkə dediyim söz, tutduğum qələm,
Yazdığım şeir də bir astanaymış?!

Neyləyim, hamitək deyil, ayırıyam,
Gözəlmiş səsimdən bir it hürüşü.
Bir qapı ağzında mənə ayrılan.
Yerdə yatır gördüm, bir it büzüşüb...

SABAHKİ AZƏRBAYCAN

Eh...əliboş gəldim mən də Təbrizə,
Çıxdı can... çıxmadı azarın canı.
And olsun, türk canı, azəri canı!
Sənə bir hədiyyə gətirəmmədim,
Sənə verəmmədim Azərbaycanı!
Bütöv Azərbaycan deyirsən, oğlum,
Ta heç yarımızın yarısı yoxdu,
Heç daha Vətənim, onda biri yox,
Yüzdə biri yox!
Baban Pişəvəri istədiyinin,
Babam Xiyabani dilədiyinin
Bizdə hamısı var...
Bizdə biri yox!?

Allahla oturduq...Allahla durduq,
Biz bu cür Təbrizi, Mərəndi, Xoyu
Və Meşkinimizi ayaqlandırdıq.
Başqaları özü silahlananda,
Biz də eşqimizi “silahlandırdıq.”

Hansı ölkəninə, hökmdarınsa,
Bombalar, mərmilər yarağı idi
XXI əsrin əvvəllərində
Babanın silahı taxıl biçdiyi,
Hələ də o köhnə orağı idi!

Sısqa su axırdı bir dağ yanından,
Dup-duru... ilahi ərmanağıydı.
Cavadım! Cavadım, o su sən idin,
Soyun Pişəvəri soyundan idi,
Baxışın, duruşun hər məqamıydı!

Göz yaşının gözü dolmasın deyər,
Bizdən imdad, kömək dilədiyən vaxt
Yolda qoyduq, gəldik Azərbaycana,
Dedik ki, sən deyən, biz deyən Vətən,
Darıxma, indicə gəlib çıxacaq!

Əl verib, öpüşüb ayrılan zaman,
Ayrıldın bizlərdən ayrılmadan, sən.
Yolda olan Vətən gəlib çıxmadı,
Bizdən Azərbaycan çıxmadı, dedik,
İndi sənsən oğlum, Azərbaycan, sən!

Nə olsun Cavadım, sən uşaq idin,
Yer hara qaçırdı göyə birləşib?
Gördüyün... gördüyüm yuxuydu yoxsa,
Niyə ayrılırdıq... Niyə birləşib?!

...Ayrıldım, gözümün yaşını tutub,
Ağlamaq, sıxtamaq yeri idimi?
Getmirdim, qaçırdım başımı tutub,
Demə, xatırlasan: “o şair kimdi,
Görəsən...görəsən, ağıllıydımı,
Görəsən...görəsən, dəli idimi?!”

Sağalar bir azca yaralar, dedim,
Mən gözdüyüm dərman çox heyif, yoxdu,
Təbrizdə ağ saçım qaralar, dedim,
Dönəndə başımda qara tük yoxdu!

Sən ey allahına bəndə Cavadım,

Məcnunam, az olan, azda yazdım.
Sənin günah nə... sən də Cavadım,
Türkcə danışırısan...Farsca yazırısan?!

Göylərdən bir damcı yağış yağmırdı,
Dəysə də buludun ətəyi yerə.
Babanın alnından tər tökülürdü,
Sabah taxıl əkəcəyi yerlərə...

Cavadım, sən adi uşaq deyildin,
Sən Vətən eşqiydın, Sən Vətən himni
Qaldın o yerlərdə sən Barat kimi
Geriye döndürdüm mən Cavad kimi.

Keçir-bir il keçər görüşümüzdən,
Arzum arzusuna çatsın, qoysana,
Bir az da umidim artsın, qoysana,
Bir az da yəqin ki,yekələnmisən,
Bir az da yəqin ki, yaxınlaşmışan,
Səndə gördüyümüz Azərbaycana!

...Bütöv Azərbaycan həsrəti canda,
Gözüm Bakıdadı, gözüm Təbrizdə.
Bəlkə “Barat Vüsal küçəsi”nə sən
İmza atacaqsan özün, Təbrizdə?!

MEY

And olsun, hər nə varsa,
Mey canı, Mey eylədim!
Girdim, meydana girdim,
Meydanı Mey eylədim!

Sandı ki, rəqib, içdim,
Ayılmış tək içdim.
Başıma çəkib içdim,
Şeytanı Mey eylədim!

Ustad bildim mən eşqi,
Yalnız haqqı eşitdim.
Əl uzadıb Günəşi
Ay canı, Mey eylədim!

Mən vara, yoxa daldım
Var olmaqçın yox oldum.
Qorxu-qadağa adlı
Qaydanı Mey eylədim!

Edib haqqa vəfanı,
Çəkib cövrü-cəfanı,
Nuhdan qalma tufanı
Ey gəmi, Mey eylədim!

Canımı Meyə satdım,
Barat, murada çatdım.
Qatdım, sevincə qatdım,
Hey qəmi...Mey eylədim!

AĞ ADAM

~ æL L ° Bİ

Misgin Abdal
Qarışıq salmasınlar,
Mən oyam bax-Ağ adam!
Nəyəm-köhnə kök-köməc,
Yəni ölməz, sağ adam!

Mənəm bəşərə həyan,
Nə deyil mənə əyan!
İsa Muğanna deyən
Adam Bağam, Bağ adam !

Qoca əzəmətliyəm,
Çoban xasiyyətliyəm,
Uşaq təbiətliyəm,
Seçilmirəm çağadan!

Mənəm sevinc, nalə də,
Xan kərəm də, Lələ də!
Bax yoldayam hələ də,
O çağdan bu çağacan!

Hey yol getməkdə fikrim,
Kama yetməkdə fikrim.
Qələm etməkdən fikrim
Silahdan silahacan!

Niyə axıb sızmayım,
Niyə axı sızlayım?
Budu günahsızlığım,

Çıxmırsan gümnağım...
Paxıl yıxır adamı!
Cahil yaxır adamı
Axır baxıb adamı
Tanıdınmı ay adam?!

BOZ ATLI OĞLAN

,

(Nənəmin oxşamalarından)

Necə gözəl demisən,
Nənə, olsam baş olum.
Boz ata mindirmisən,
Xızıra yoldaş olum!

İstəmişəm Xızırtək,
Hamıya kömək edim.
Ölümü də sevməyə
Qorxmayım, ürək edim.

Uğurlar söyləmişəm
Ömrümə, həyatıma.
Dualar eyləmişəm
Həm mənə, həm atıma!

Kimsəsizin hayına
Öz atımla getmişəm.
Yetmişəm harayına,
Boz atımla yetmişəm.

Buyruğuna hazıram,
Nənə, bax qarşıdayam.
Dünyanın bu başında
Sanki o başındayam!

Öz işimdə-gücümdə,
Qurğu-busatımdayam.
Heç kimin atında yox,
Nənə, Boz atımdayam,
Nənə, öz atımdayam!

İNSANA DOĞRU

İnsan hanı, deyirik,
Kimdi ki, söyləyirik.
Bəklə insan deyilik,
Bəlkə ayırıdır insan?!

Mələkdən üstünsə də,
Bu nə iş, pis gündəsə!
Nədəndi, pis kündəsə,
İnsan sayılır insan?!

Qırma çox pəri, dedi,
Mənə.çox pəri dedi.
Bizdən çox bəridədi,
Bizdən anrıdır insan.

Dünyaya gəlib gedir,
Ağlayıb gülüb gedir.
Ayılır...ölüb gedir,
Ölüb, ayılır insan!

Könlüm, dönüm gözüne,
Ehtiyac var sözünə.
Niyə dönüb özünə,
Baxmır, qanrılıb insan?

İnsan həyatı nədir,
Qolu-qanadı nədir?
Baratın adı nədir,

